

JAK TO BYLO, POHĀ•DKO?

ĀĀEtrtek, 02 ĀĀervenec 2009

SnĀ›hurka pĀ™ijde do opuštĀ›né chaloupky a tam vidí sedm mistiĀ•ek s kaší. PostupnĀ› všechny ochutná a aĀ¼ tu sedmou sní. PĀ™ijde do loĀ¼nice, všechny postýlky vyzkouší a aĀ¼ v sedmé usne. Zanedlouho pĀ™ijdou trpaslíci. První Ā™ekne: "NĀ›kdo ochutnával moji kaši." "Moji taky," Ā™ekne další. "A moji nĀ›kdo snĀ? Ā™ekne sedmý. PĀ™ijdou do loĀ¼nice a první Ā™ekne: "NĀ›kdo leĀ¼el v mé postýlce."

"V mé taky," Ā™eknou ostatní trpaslíci. Jenom ten sedmý rychle Ā™íká: "Tak kluci, zhasnout a jde se spát."

Jde ĀĀEervená Karkulka lesem a potká vlka.

Vlk jí povídá: "Ahoj krávo. Kam jdeš?"

Karkulka: "ProĀ• mi Ā™íkáš krávo? Podívej, mám Ā•ervený botiĀ•ky, Ā•ervenou sukýnku, Ā•ervenou vestiĀ•ku."

Vlk: "A kde máš košíĀ•ek?"

Karkulka se plácne do hlavy a Ā™ekne: "Já kráva...!"

PĀ™ijde ĀĀEervená Karkulka k babiĀ•ce, ale vlk nikde.

Po chvíli pĀ™ijde myslivec a vlk stále nikde.

Po dvou hodinách pĀ™ispĀ›chá vlk a omlouvá se: "PromiĀ›te, ale v lese jsem potkal Cevina Costnera a musel jsem s ním celou noc tancovat."

"Pane vrchní mám hlad jako vlk."

"Lituji, ale ĀĀEervené Karkulky nevedeme."

Paní baronka Goldsteinová poĀ™ádá veĀ•írek pĀ™i pĀ™íleĀ¼itosti svého vstupu do spoleĀ•nosti. Vše, jak se zdá, pokraĀ•uje k úplné spokojenosti, ale náhle, zrovna kdyĀ¼ se podává káva, rozpaĀ•itý šum mezi dámami. "Paní baronko, u vás se kostky cukru nabírají z cukĀ™enky prostĀ› rukou?" "No jistĀ›, co by na tom mĀ›lo být zlého?" "No víte, paní baronko, ono to není zrovna apetitlich, kdyĀ¼ pánové jdou na záchod, no a - a pak na ten cukr sahají." "Ah tak, ale co s tím?" "Nejlepší vĀ›c, co mĀ›Ā¼ete udĀ›lat, je poĀ™ídit kleštiĀ•ky, nejlépe stĀ™íbrné."

Baronka slíbí toto nedopatĀ™ení napravit. Zanedlouho se u ní opĀ›t schází vybraná spoleĀ•nost na veĀ•írku. "Ale paní baronko kde máte ty kleštiĀ•ky?" "Jen se raĀ•te zajít podívat na pánský záchod - tam jsou v plné pĀ™ipravenosti." Sedí smutnĀ› pán u jídla. "ProĀ• nejíte?" "štratil šem Ā¼uby!" Druhý pán sáhne do kapsy, vytáhne hrst protéz, pán si je vyzkouší, jedna pasuje, tak si ji nechá a nají se. "DĀ›kuji, kolik za ní chcete?" "Nic!" "Vy jste zubaĀ™?" "Ne, hrobník!" PĀ™ijde host do baru v nejvyšscaron;ím patĀ™e mrakodrapu. Vypadá to tam slušnĀ›, tak si pĀ™is k pultu, objedná si a dá se do Ā™eĀ•i s chlapíkem vedle. "Jsem tu poprvé, stojí to tu za to?" "Jo, já jsem tu furt. Je to tu vĀ¼ne mimoĀ™ádný místo." "V Ā•em?" "Vidíš tamhleto okno? To tĀ™etí zleva? Vítr tu narĀ¼í na stĀ›nu budovy tak zvláštním zpĀ™sobem, Ā¼e kdyĀ¼ vyskoĀ•íš ven, uletíš jenom pár metrĀ› a hodí tĀ› to zpátky." "Ale to pĀ™ece nejde." Chlapík se místo odpovĀ›di zvedne, otevĀ™e okno a vyskoĀ•í. A opravdu - uletí sotva deset metrĀ›, za se ve vzduchu a proletí oknem zpátky dovnitĀ™. "Je to sranda, mĀ›l bys to taky zkusit," Ā™ekne a vrátí se k baru.

Host zaváhá a pak proskoří otevřeným oknem. Deset metrů, dvacet, třicet, padesát... a plác, rozmázne se o chodník. Barman se nakloní k chlápku a utrousí: "Poslyš, Supermane, ty, kdy se napiješ, se; vážná mrcha!" Žena: "Co si dáš; k vešmi?" Muž: "Má je to docela jedno, co uvažuji; to sním." Žena: uvažně, snad víš; na co máš; chuť, ne?" Muž: "Jo chuť? Tak to bych si dal třeba smažený herpešový brambory s fazolkama." Žena: "Hele, já tu nemám čas na blbosti, zatímco ty jsi přijel z práce a v sedm večer já už stačila napsat s dvanácti úkoly, uklidit nákup a vyprat prádlo. Tak řekni, co si dáš; k vešmi." Muž: "No vážně jsem ti to řekl, já mám chuť na smažený hermelín a ..." Žena: "Hele, já na to fakt nemám náladu, nemám čas; někdy řekni co normálního?" Muž: "No dobře, pak bych tedy měl chuť na bramborák." Žena: "V práci osmý večer snad zbláznil. A stejně nemáme brambory. Kdyby jsi přišel domů dřív, mohl jsi je koupit!" Muž: "Já bych je klidně koupil i v těch sedm, vždyť v supermarketu mají do devíti, stačilo aby jsi mi to řekla." Žena: "Proč bys je prosím tak kupy, brambory vždycky kupuju já, odjakživa. Navíc jsme je měli věra, tak je přeci nebudeme rákrát každé den." Muž jen, že jsi se ptala na co mám ..." Žena: "Nech už toho prosím tak, jseš; s tím ... že jsi se ptala... už trapnej. Naposledy se tak ptám, co si dáš; k vešmi?" Muž: "A z čeho si máš vybrat?" Žena: "No to se; celej ty Já se tak zeptám a ty mi odpovíš; otázkou." Muž: "No... tak tedy..., co třeba tousty?" Žena: "Ty bys byl schopnej mi škrát toustovej chleba, když víš; že je jedinej, po kterým nemám zácpu? K vešmi ti udělám buřty a pagety nebo ohřejou nějakou omáčku. Konečně se už rozhodni." Muž: "Tak ja bych si... asi... dal..., no třeba omáčku, tu jsem už dlouho neměl." Žena: "Omáčku, jo? A proč si nedáš; a pagety?" Muž: "Dobře, uděl mi a pagety." Žena: "No konečně, z tebe taky něco dostat. Chceš; na ty a pagety sýr?" Muž: "Nechci, vždyť víš; že si ho na a pagety už léta nedávám." Žena: "No to je zvláštní, já se už dneska extra pro sýr na tvoje pagety a ty mi nakonec řekneš; ze si ho už na a pagety nedáváš;. To by mě zajímalo, jak dlouho." Muž: "Už deset let miláčku, to jsem tak ješ; tã nezna, když jsem si naposledy na a pagety sýr dal." Žena: "Takže já ti teď v osm večer udělám a pagety. Já je teda nebudu, dáti taky ne, takže je budeš; jíst sám. A přitom jsi si klidně mohl dát tu omáčku z mrazáku." Muž: "To mohl, klidně, proč ne, mi ji dej" Žena: "No vidíš; kdybys to řekl hned, nemuseli jsme tady přehodiny a; kovat a já z tebe nemusela tahat co si dáš;!" Žena: "Tak, tady máš; tu svoji omáčku. To jsem jen zdává, co budu dlat s tím sýrem...."